

Sygn. akt: I C 328/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 30 października 2012 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agata Kawa-Jerka

Protokolant: Wioletta Mróz

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa T. O.

przeciwko stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. w K.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz powoda T. O. kwotę 10.100,00 złotych (dziesięć tysięcy sto złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 12.11.2010 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz powoda T. O. kwotę 3.122,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. w K., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 474,55 złotych, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 328/11

UZASADNIENIE

Powód T. O. początkowo domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w K. na swoją rzecz kwoty 10 100,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.11.2010 r. do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnianiu pozwu wskazał, że w dniu 30.12.2009 r. około godz. 22.45 w L. poślizgnął się na należącym do strony pozwanej oblodzonym parkingu, który nie był posypany piaskiem, a następnie zgłosił zaistniały fakt pracownikowi marketu, który przyjął zgłoszenie szkody. Na skutek upadku doznał naderwania mięśnia czworogłowego prawego uda. Musiał leczyć się w poradni ortopedycznej, zaś proces leczenia nie został jeszcze zakończony. Powód podniósł nadto, że do powyższego zdarzenia doszło na skutek rażących zaniedbań strony pozwanej, która nie dopełniła obowiązku przygotowania terenu swojego obiektu do bezpiecznego użytkowania, tj. teren był oblodzony, nie był posypany piaskiem ani solą, dlatego podstawą roszczenia jest art. 415 k.c. w zw. z art. 445 k.c. Według powoda, rozmiar doznanej przez niego krzywdy uzasadnia przyznanie mu zadośćuczynienia w wysokości dochodzonej pozwem.

Strona pozwana (...) Sp. z o.o. w K. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także, na podstawie art. 194§1 k.p.c., wezwania do wzięcia udziału w sprawie spółki (...) Sp. z o.o. w K., w tym wstąpienia w miejsce strony pozwanej, względnie uczestnictwa obok strony pozwanej w niniejszym postępowaniu.

W uzasadnieniu podała, że nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie z dnia 30.09.2009 r., zaś powód nie przedstawił żadnych wiarygodnych dowodów potwierdzających zajście samego zdarzenia, ani okoliczności w jakich miałyby do niego dojść. Według strony pozwanej, okoliczność, że powód zgłosił zdarzenie pracownikowi marketu nie przesądza o odpowiedzialności pozwanej spółki, bowiem nie oznacza potwierdzenia wskazywanych okoliczności, ani nie stanowi uznania roszczenia. Strona pozwana zaprzeczyła istnieniu odpowiedzialności odszkodowawczej wobec powoda z uwagi na to, że powierzyła zadania dotyczące stałego utrzymania czystości w budynku oraz na terenach zewnętrznych (w tym parkingu) firmie (...) Sp. z o.o. w K., która zawodowo trudni się tego typu czynnościami, w związku z tym, na podstawie art. 429 k.c., nie ponosi odpowiedzialności za działania lub zaniechania podmiotu trzeciego, której zleciła określone umową czynności, za wynagrodzeniem i tym samym nie ma legitymacji biernej. Zarzuciła, że nie wystąpiły przesłanki warunkujące powstanie odpowiedzialności deliktowej wobec powoda wynikające z treści art. 415 k.c.

Postanowieniem Sądu z dnia 21.07.2011 r., na podstawie art. 194§1 k.p.c. wezwano do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej firmę (...) Sp. z o.o. w K..

Strona pozwana (...) Sp. z o.o. w K. wniosła o oddalenie wobec niej powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także o przyznanie, na podstawie art. 84 k.p.c., (...) S.A. w S..

W uzasadnieniu przyznała, że wiąże ją z (...) Sp. z o.o. w K. umowa o świadczenie usług w zakresie stałego utrzymania czystości budynku i terenów przyległych z dnia 01.06.2009 r., zaś o roszczeniu powoda dowiedziała się dopiero z chwilą doręczenia postanowienia o wezwaniu do wzięcia udziału w niniejszej sprawie w charakterze strony pozwanej. Podała także, iż roszczenie pozwu jest całkowicie nieuzasadnione, gdyż nie zostały spełnione przesłanki warunkujące powstanie odpowiedzialności deliktowej strony pozwanej. Wskazała również, iż zgodnie z załącznikiem nr 3 do przedmiotowej umowy, zobowiązana była do dokonywania serwisu zimowego w okresie od 15 listopada do 15 marca, zaś swoje obowiązki wykonywała sumiennie i dokładnie. Strona pozwana uzasadniała poza tym, że zgodnie z powyższą umową (...) Sp. z o.o. w K. miała kontrolować jakość wykonywania powierzonych prac codziennie i nie przedstawiła zastrzeżeń co do wykonywania obowiązków nałożonych na usługobiorcę, jak również po dniu zgłoszenia szkody tj. po 30.12.2009 r. nie wpłynęło żadne zastrzeżenie od pozwanej spółki (...) Sp. z o.o. w zakresie nieprawidłowego wykonania obowiązków płynących z umowy, w szczególności zastrzeżenia co do stanu nawierzchni parkingu. Z ostrożności procesowej podniosła, że powód nie udowodnił zawinonego działania strony pozwanej, rzeczywistego miejsca zaistnienia zdarzenia oraz występowania na parkingu gołolodzi lub lodu oraz nie wykazał związku przyczynowego między zdarzeniem a zachowaniem pozwanej spółki. Niezależnie od powyższej argumentacji, strona pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia, wskazując, że jest nadmierna i nie odpowiada rozmiarowi przedstawianej przez niego krzywdy. Nadto z ostrożności procesowej wniosła o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu (...) S.A. i o wezwanie powyższego ubezpieczyciela do udziału w sprawie z uwagi na to, że w dacie zdarzenia objęta była ochroną ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością w zakresie sprzątnięcia i czyszczenia obiektów.

Postanowieniem Sądu z dnia 08.09.2011 r. przyzowano, na podstawie art. 84§2 k.p.c. (...) Towarzystwo (...) w S. (które nie wstąpiło do sprawy) oraz – za zgodą powoda – zwolniono od udziału w sprawie po stronie pozwanej (...) sp. z o.o. w K..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.12.2009 r. około godz. 23.10 powód T. O. przyjechał samochodem do marketu T. w L. należącego do (...) Sp. z o.o. w K. w celu zrobienia zakupów. Zaparkował samochód na terenie parkingu należącego do powyższej spółki, zlokalizowanego przy markecie i przeznaczonego dla klientów. Wysiadł z samochodu i poślizgnął się na śliskiej, oblodzonej nawierzchni parkingu, która nie była posypana piaskiem ani solą, wskutek czego upadł. Po chwili powód wstał i pomimo odczuwanego pieczenia w prawej nodze, udał się do marketu i zrobił zakupy. W związku z tym, że ból nasilał się, stojąc przy kasie marketu powód zdecydował się zgłosić zaistniałe zdarzenie pracownikom sklepu. Zgłoszenie powoda zostało przyjęte przez pracownika marketu T. – A. C., pełniącego funkcję kierownika dyżurnego

zmiany, a następnie okoliczności zdarzenia zostały odnotowane na specjalnym formularzu. Po zgłoszeniu zdarzenia przez powoda żaden z pracowników sklepu nie poszedł z nim w celu obejrzenia miejsca zdarzenia.

Dowód: pisemne oświadczenie D. O. (1) z dnia 10.03.2011 r. k. 11,

zgłoszenie szkody w dniu 30.12.2009 r. k. 110 – 111,

pisemna notatka z dnia 31.12.2009 r. k. 112,

zeznania świadków: D. O. (1) k. 113,

A. C. k. 113 – 114 ,

przesłuchanie powoda T. O. k. 209.

Po zgłoszeniu zdarzenia w sklepie (...) powód udał się do Chirurgicznej Izby Przyjęć (...) w L., gdzie stwierdzono u niego skręcenie kolana prawego z uszkodzeniem mięśnia czworogłowego uda. Przeprowadzone w dniu 19.01.2010 r. badanie USG wykazało naderwanie głowy bocznej mięśnia czworogłowego w miejscu przyczepu do nadkłykcia bocznego kości udowej prawej II°. Powód zaczął leczyć się w poradni ortopedycznej oraz rehabilitacyjnej w L.. W związku z występującymi bólami kolana prawego powód przechodził wiele cykli zabiegów rehabilitacyjnych. Powód wymaga rehabilitacji również obecnie.

Dowód: karta informacyjna z dnia 30.12.2009 r. k. 12,

badanie ultrasonograficzne z dnia 19.01.2010 r. k. 13 – 14,

skierowanie do poradni diagnostycznej k. 18 – 19,

skierowania na fizjoterapię i karty zabiegów k. 15,17,20,149-152,162,201,206,

historia choroby powoda w okresie 2011-2012 r. k. 18 – 19, 202 – 203,

opinia biegłego k. 179 – 181,

przesłuchanie powoda T. O. k. 209 .

Wskutek przedmiotowego zdarzenia u powoda występuje pourazowy „zespół bolesnego tarcia” pasma biodrowo-piszczelowego prawego z upośledzeniem funkcji kończyny dolnej prawej. W związku z urazem z dnia 30.12.2009 r. powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%.

Dowód: opinia biegłego k. 179 – 181.

Powód w chwili zdarzenia miał 61 lat i był na emeryturze. Odczuwane obecnie dolegliwości bólowe okolic kolana prawego nie pozwalają mu na dłuższe spacery, a także uniemożliwiają jazdę rowerem. Bóle występują szczególnie podczas chodzenia po schodach oraz po nierównym podłożu.

Dowód: przesłuchanie powoda T. O. k. 209.

Powód w piśmie z dnia 28.10.2010 r. wezwał (...) Sp. z o.o. w K. do zapłaty na swoją rzecz kwoty 50 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wskutek zdarzenia z dnia 30.12.2009 r. W odpowiedzi firma (...) Sp. z o.o. w K. pismem z dnia 23.12.2010 r. odmówiła uznania roszczeń.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 28.10.2010 r. k. 21 – 24,

pismo z dnia 23.12.2010 r. k. 26.

(...) Sp. z o.o. w K. na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie stałego utrzymania czystości budynku i terenów przyległych zawartej w dniu 01.06.2009 r. na czas nieokreślony zleciła stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. w K. wykonywanie za wynagrodzeniem prac czystościowo – porządkowych w obiekcie T. w L. oraz na terenach przyległych do obiektu. Strona pozwana jest przedsiębiorcą zawodowo trudniącym się wykonywaniem usług z zakresu utrzymania czystości i porządku. Na podstawie powyższej umowy (załącznik nr 3) strona pozwana zobowiązana była w sezonie zimowym w okresie od 15 listopada do 15 marca do odśnieżania parkingu dla klientów T., dróg dojazdowych, placu manewrowego oraz przejść prowadzących do wejść głównych do sklepu (wymóg czarnej nawierzchni), posypywania mieszanką (piasek i sól drogowa) dróg dojazdowych, chodników dla pieszych, placu manewrowego, zaś w przypadku gołoledzi do posypywania terenu mieszanką (piasek i sól drogowa).

Dowód: umowa o świadczenie usług w zakresie stałego utrzymania czystości budynku i terenów przyległych z dnia 01.06.2009 r. z załącznikami k. 57 – 72.

Następnego dnia po zgłoszeniu w sklepie szkody przez powoda została sporządzona przez kierownika T. notatka o zdarzeniu, z której treścią została już wówczas zapoznana pracownica firmy (...), pełniąca funkcję kierownika utrzymania czystości.

Dowód: pisemna notatka z dnia 31.12.2009 r. k. 112,

zeznania świadka M. K. k. 114 – 115.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie roszczenie powoda o zadośćuczynienie związane było z krzywdą doznaną przez niego wskutek zdarzenia z dnia 30.12.2009 r. Powód wywodził swoje roszczenie odszkodowawcze z tytułu odpowiedzialności deliktowej podmiotu odpowiedzialnego za zaniedbania w odpowiednim utrzymaniu nawierzchni terenu parkingu przy markecie T. w L., w szczególności niezabezpieczeniu oblodzonej nawierzchni poprzez posypanie piaskiem lub solą.

Spółka prowadząca sklep ma obowiązek utrzymania w należyтым stanie przylegającego, należącego do niej parkingu dla klientów marketu w celu stworzenia warunków dla bezpiecznego korzystania z niego. W szczególności w sezonie zimowym obowiązkiem zarządzającego parkingiem jest umożliwienie bezpiecznego poruszania się po terenie parkingu pojazdów i osób w warunkach zimowych poprzez odśnieżanie, posypywanie piaskiem lub solą nawierzchni placu manewrowego, chodników w celu zapobieżenia śliskości nawierzchni, mogącej skutkować kolizjami pojazdów i upadkami osób poruszających się pieszo. Nie ulega wątpliwości, że właściciel marketu T., czyli firma (...) Sp. z o.o. w K., obowiązany jest do zachowania obiektu i terenu przyległego w stanie odpowiednim do istniejących warunków pogodowych, nie stwarzającym zagrożenia dla zdrowia i życia klientów marketu. Jeżeli dopuściłby się zaniedbań w tym względzie np. poprzez nieodśnieżenie, posypanie piaskiem lub solą oblodzonych, śliskich nawierzchni terenu parkingu, co groziłoby poślizgnięciem się przechodzących osób i ich upadkiem, to w przypadku zajścia takiego zdarzenia i powstałej szkody ponosiłaby odpowiedzialność deliktową na zasadzie winy określoną w art. 415 k.c. Niemniej jednak właściciel sklepu może wyłączyć swoją odpowiedzialność za szkody związane z niewłaściwym utrzymaniem porządku i czystości w obiekcie marketu i terenie przyległym, zlecając wykonywanie czynności porządkowych i dbałości o odpowiedni stan terenu obiektu profesjonalistom. Wówczas podmiot zawodowo trudniący się wykonywaniem takich czynności ponosić będzie odpowiedzialność za skutki swoich zaniedbań, które doprowadziły do powstania szkody, przy czym nie zachodzi między tymi dwoma podmiotami odpowiedzialność ani solidarna, ani in solidum.

Zgodnie z art. 429 k.c., kto powierza wykonywanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie

czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swojej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Z przedłożonej umowy o świadczenie usług w zakresie stałego utrzymania czystości budynku i terenów przyległych wynika, że firma (...) Sp. z o.o. w K. powierzyła na podstawie powyższej umowy stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. w K. wykonywanie prac czystościowo – porządkowych w obiekcie T. w L. oraz terenach przyległych do obiektu. Nadto z treści załącznika nr 3 do przedmiotowej umowy, stanowiącego integralną część tej umowy wynika, że strona pozwana zobowiązała się do odśnieżania parkingu dla klientów T., dróg dojazdowych do placu manewrowego oraz przejść prowadzących do wejść głównych do sklepu (wymóg czarnej nawierzchni), a także do posypywania mieszanką (piasek i sól drogowa) dróg dojazdowych, chodników dla pieszych, placu manewrowego również w przypadku gołoledzi. Nie ulega zatem wątpliwości, że stronie pozwanej, która jest spółką prawa handlowego i profesjonalnym podmiotem trudniącym się działalnością gospodarczą w zakresie sprzątnięcia obiektów oraz terenów przyległych, zostało powierzone utrzymanie w odpowiednim stanie terenu parkingu przylegającego do marketu T. w L.. Ponadto świadek M. K. w swoich zeznaniach, zatrudniona przez spółkę (...) jako kierownik utrzymania czystości, potwierdziła, że do obowiązków strony pozwanej należy posypywanie piaskiem lub solą parkingu przy markecie T. w L.. Tym samym odpowiedzialność deliktową w przypadku zaniedbań w utrzymaniu odpowiedniego stanu terenu parkingu wymagającego odśnieżania lub posypania piaskiem albo solą i powstałej wskutek tego szkody ponosi właśnie firma (...) Sp. z o.o. w K.. Powyższe ustalenia znalazły swoje odzwierciedlenie w postanowieniu Sądu z dnia 08.09.2011 r. o zwolnieniu od udziału w sprawie po stronie pozwanej (...) sp.z .o.o.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że zdarzenie z którym powód wiąże swoje roszczenie faktycznie zaistniało w okolicznościach przez niego podawanych. Z relacji powoda wynika, że w dniu 30.12.2009 r. około godz. 23.10 zaparkował samochód na terenie parkingu przy markecie T. w celu zrobienia zakupów i przy wysiadaniu z pojazdu poślizgnął się na śliskiej, oblodzonej nawierzchni parkingu, która nie była posypana piaskiem ani solą, wskutek czego upadł i doznał urazu prawej nogi. Powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie w treści formularza zgłoszenia szkody, sporządzonego zaraz po zdarzeniu oraz w zeznaniach świadka D. O. (1). Opis zdarzenia podany przez powoda w świetle całokształtu okoliczności sprawy składa się w spójną i logiczną całość pozwalającą na ustalenie takiego przebiegu zdarzenia. W tym miejscu należy podkreślić, iż nawet w przypadku braku potwierdzenia przebiegu zdarzenia przez świadka D. O. (1), to i tak nawet samo przesłuchanie powoda w sprawie potwierdzone pisemnym zgłoszeniem przez niego szkody w dniu 30.12.2009 r. i kartą informacyjną z tego dnia w związku ze zgłoszeniem się do Chirurgicznej Izby Przyjęć (...) w L. pozwalają na udowodnienie podawanych przez powoda okoliczności zdarzenia. Powód praktycznie bezpośrednio po upadku na terenie parkingu T. zgłosił szkodę pracownikowi marketu T. – A. C., który w swoich zeznaniach potwierdził dokonanie takiego zgłoszenia przez powoda. Co więcej powyższy świadek potwierdził, że nawierzchnia parkingu była tego dnia oblodzona, chociaż wskazał, że nie pamięta czy była posypana piaskiem lub solą. Powyższą okoliczność za to pamięta powód, który w trakcie przesłuchania stanowczo podał, że oblodzona nawierzchnia w miejscu, w którym się poślizgnął i upadł, nie była posypana ani piaskiem, ani solą. Znamienne jest przy tym, że żaden z pracowników T. nie udał się z powodem na miejsce zdarzenia w celu obejrzenia terenu, na którym doszło do zdarzenia. Nie poszedł tam żaden z brygadzystów zastępujących na danej zmianie M. K. z ramienia (...). Zatem strona pozwana nie przedstawiła żadnych kontrdowodów deprecjonujących mocne dowody wnioskowane przez powoda. W ocenie Sądu – wbrew twierdzeniom pozwanej – świadek D. O. jest wiarygodnym źródłem dowodowym. Nie jest osobą z rodziny powoda, nie jest z nim blisko związany, zatem Sąd nie dopatrywał się żadnego interesu, dla którego świadek miałby zeznawać fałszywie, narażając się na odpowiedzialność karną. Z powyższych względów, Sąd uznał zaistnienie przedmiotowego zdarzenia za udowodnione w podawanych przez powoda okolicznościach. W związku z tym, że w dniu 30.12.2009 r. powód doznał urazu wskutek poślizgnięcia się na oblodzonej nawierzchni parkingu, to odpowiedzialność deliktową z tego tytułu ponosi, na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 429 k.c., strona pozwana, która w ramach powierzonych jej obowiązków utrzymania w odpowiednim stanie nawierzchni parkingu przy sklepie (...) w L., zaniedbała posypanie oblodzonej nawierzchni parkingu piaskiem lub solą, stwarzając tym samym zagrożenie dla zdrowia klientów sklepu (...), w tym dla zdrowia powoda.

Nie są przekonujące argumenty spółki (...) z pisma z dnia 11.08.2011 r., która mija się z prawdą, twierdząc, że nie została wcześniej o zdarzeniu poinformowana, skoro już następnego dnia formalnie powiadomiono o tym M. K. – pracownicę spółki (...). Także powoływanie się na fragmentaryczne orzeczenia Sądów z G. i R. nie miało znaczenia, ponieważ po pierwsze Sąd orzekający nie jest związany takimi orzeczeniami, a po drugie orzeczenia te były z 2005 r. i 2006 r., zaś umowa w tej sprawie zawarta była w 2009 r. i brak możliwości porównania treści umów, skoro strona pozwana ich nie przedłożyła. Zaś z umowy łączącej T. z M. jednoznacznie wynika, że spółka (...) powinna była utrzymywać nawierzchnię czarną i ją posypywać, co zostało zaniedbane.

Wraz z ustaleniem odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda należy odnieść się do jego roszczenia z tytułu zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy) stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Wprawdzie przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi powinien kierować się Sąd przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia, to jednak odpowiednie wskazówki w zakresie określania wysokości takiego świadczenia pieniężnego zostały wypracowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa. Charakter szkody niemajątkowej decyduje o jej niewymierności, jednak biorąc pod uwagę, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień fizycznych i psychicznych przez zobowiązanego do odszkodowania, to odpowiednia suma powinna być pochodną wielkości doznanej krzywdy i przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość zasądzonej kwoty powinna być umiarkowana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar krzywdy. Przesłanki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia zostały wskazane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Decydujące znaczenie powinien mieć rozmiar doznanej szkody niemajątkowej przejawiający się rodzajem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2004 r. V CK 282/03, wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03). Ponadto wysokość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., sygn. akt III CKN 427/00).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji lekarskiej powoda i opinii biegłego wskazuje na to, że powód wskutek zdarzenia z dnia 30.12.2009 r. doznał skręcenia kolana prawego uszkodzeniem mięśnia czworogłowego uda, zaś badanie USG przeprowadzone w dniu 19.01.2010 r. wykazało naderwanie głowy bocznej mięśnia czworogłowego w miejscu przyczepu do nadkłykcia bocznego kości udowej prawej II°. W związku z urazem powód odczuwał dolegliwości bólowe, które w początkowym etapie leczenia były szczególnie uciążliwe i wymagały stosowania środków farmakologicznych. Powód od chwili doznania urazu leczył się w poradni ortopedycznej oraz rehabilitacyjnej w L., przy czym wielokrotna rehabilitacja nie doprowadziła do całkowitego wyeliminowania dolegliwości bólowych. Powód nawet obecnie wymaga zabiegów fizjoterapeutycznych. Niewątpliwie wskutek doznanego urazu, pojawiających się dolegliwości bólowych przy dłuższych spacerach, poruszaniu się po schodach i nierównych nawierzchniach uległ pogorszeniu dotychczasowy komfort życia powoda. Musiał zrezygnować z dotychczasowej aktywności fizycznej, gdyż podczas próby jazdy rowerem pojawiają się bóle w okolicach kolana prawego. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji medycznej powoda, mimo upływu niemalże 3 lat od upadku, w dalszym ciągu wymaga rehabilitacji, co niewątpliwie jest uciążliwe, bóle się utrzymują. Nadto z treści opinii sporządzonej przez biegłego sądowego wynika, że powód w związku z urazem z dnia 30.12.2009 r. doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Sąd uznał powyższą opinię biegłego sądowego za przydatną w sprawie, gdyż została sporządzona w sposób rzetelny, profesjonalny i w całości odpowiadała na stawiane zagadnienia wymagające

wiadomości specjalnych. Ustalenia biegłego sądowego nie były poza tym kwestionowane przez strony. Sąd uznał, że powyższy uraz oraz wynikające stąd cierpienia fizyczne i psychiczne powoda pozostają w adekwatnym związku przyczynowym, w rozumieniu art. 361§1 k.c., ze zdarzeniem z dnia 30.12.2009 r., za które ponosi odpowiedzialność odszkodowawcza strona pozwana.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powoda po zdarzeniu, długotrwałość leczenia i rehabilitacji, stopień natężenia dolegliwości bólowych, wystąpienie i wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu, ujemne następstwa dla jego sytuacji życiowej, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w kwocie dochodzonej pozwem, czyli w wysokości 10 100,00 zł.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481§1 i §2 k.c., od dnia 12.11.2010 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od wezwania do zapłaty spółki (...). Spółka (...), mimo, że posiadała informację o zdarzeniu (M. K.), nie zainteresowała się sprawą. Powód nie był poinformowany przez T. o umowie łączącej go z firmą (...), nie mógł więc od razu zgłosić roszczenia wobec niej, lecz zdaniem Sądu powód jako osoba fizyczna działająca przeciwko prężnym przedsiębiorcom, nie może być stratny na należnych mu odsetkach. Spółka (...) – skoro łączyła ją umowa ze spółką (...) – może ewentualnie na zasadzie art. 471 k.c. dochodzić od niej zwrotu uiszczonych powodowi odsetek za okres do chwili ujawnienia powodowi umowy.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 98§1 i § 3 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Strona pozwana przegrała proces w całości w związku z czym obowiązana jest zwrócić powodowi kwotę 3 122,00 zł tytułem kosztów procesu, na które składają się: kwota 505 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 200 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłego sądowego oraz kwota 2 417 zł tytułem zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Nadto strona pozwana, stosownie do wyniku rozstrzygnięcia w sprawie, na podstawie art. 98§1 k.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 474,55 zł tytułem brakujących kosztów sądowych wynikających z wynagrodzenia biegłego sądowego, wydatkowanych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.